

længe vi samarbejder mellemstatsligt, respekterer vi forbeholdet, og lige så længe kan Danmark sige nej, hvis vi vil.

I det øjeblik, der bliver tale om, at beslutningskompetencen skal overflyttes fra Folketinget til EU, skal og vil den danske befolkning selvfølgelig blive spurgt til råds. Og sådan har det altid været, når vi snakker dansk udenrigspolitik.

Hermed synes jeg også, jeg har svaret hr. Keld Albrechtsen, men lad mig prøve at uddybe min besvarelse:

Sagen er den, at når man implementerer Schengenreglerne under de overstatslige regler, altså i søjle 1, vil Danmark inden 6 måneder skulle afgøre, om de samme regler skal gennemføres i Danmark. Det var også, hvad justitsministeren sagde. Beslutter Danmark sig for dette, vil Danmark være mellemstatsligt forpligtet over for de andre Schengenlande.

Beslutter vi os derimod til ikke at følge reglerne, og det så giver vanskeligheder for Schengensamarbejdet – det er jo slet ikke sikkert det gør det – skal Danmark og de øvrige Schengenlande overveje, hvordan man kan finde en eller anden form for løsning på det problem, der er opstået, og for vores vedkommende selvfølgelig en løsning, der indebærer, at vi ikke afgiver kompetence, så det ikke bliver de andre, der kan pålægge os at indføre et eller andet.

Til slut vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at det jo ikke er specielt vigtigt for os at vurdere, om en retsforfølgning i England af nogle ire er rigtig eller ej. Vi må formode, at England er et retssamfund – ligesom englænderne må formode, at Danmark er et retssamfund – der sikrer en rimelig behandling af borgerne.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er helt med på, at hvis vi afgiver suveræniteten, og det siger hr. Klaus Hækkerup også, vil man spørge befolkningen. Men det gør vi ikke, for det er stadig væk på et mellemstatsligt grundlag, at Danmark har det retlige samarbejde med de andre EU-lande, og derfor skal man ikke spørge befolkningen om det her. Det er hr. Klaus Hækkerups synspunkt, og det har jeg hørt til bevidstløshed.

Det, jeg derfor spurgte til, var noget videre end det. Det var spørgsmålet om ånden i den aftale, som hr. Hækkerups eget parti var med til at lave, nemlig en aftale, der gik ind på den tankegang, at der var en kløft mellem det, befolk-

ningen ønskede reguleret på EU-plan, og det, som Folketingets flertal ønskede. Derfor indgik man den aftale, kan vi vel sige, med befolkningen om, at hvis Danmark skulle indgå i et videre samarbejde på det retlige område, ville man spørge befolkningen.

Det, som hr. Hækkerup nu sørger for sammen med sit flertal her i Folketinget, er – hvis de altså får et ja til Amsterdamtraktaten – at forsøge at lave en aftale, hvor flertallet herinde bid for bid kan lade Danmark indgå i det overnationale samarbejde på det retlige område, som de andre lande etablerer efter en 5-årig overgangsperiode. Dermed er ånden i den aftale, der blev indgået dengang, brudt, og dermed har man accepteret, at det er Folketingets flertal, der nu kan indgå i det videregående samarbejde uden at spørge befolkningen til råds. Det er det, hr. Klaus Hækkerup ønsker på det her område.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt igen spørge hr. Klaus Hækkerup, for vi fik jo reelt ikke noget svar. Hvis der nu f.eks. – og det er jo sandsynligt efter det overstatslige afsnit i Amsterdamtraktaten om grænsekontrol – indføres nye Schengenregler om, hvordan f.eks. Kastrup Lufthavn skal indrettes, hvordan kontrollen skal være derude, hvordan den danske kystbevogtning skal indrettes osv., så er der seks måneder, hvor Folketinget skal tage stilling til, om man vil inkorporere de regler i dansk ret, eller om der skal holdes et sådant møde, hvor der skal træffes passende foranstaltninger, og er det sandsynlige i virkeligheden så ikke, at et flertal i Folketinget vil acceptere disse regler? Er det mest sandsynlige ikke, at man bøjer sig, fordi de andre lande siger, at de da ikke vil acceptere, at der for en del af den ydre grænse i et Schengenland findes andre regler for grænsekontrol, end der ellers findes, f.eks. rundt om Italien, rundt om Spanien, langs med Polens grænser osv.?

Kan hr. Klaus Hækkerup forklare os andre og den danske befolkning, hvad passende foranstaltninger er i en sådan situation?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil prøve at følge hr. Søren Søndergaards spørgsmål lidt op. Synes hr. Klaus Hækkerup ikke som socialdemokrat, at det i virkeligheden er ret pinligt, at nogle af de rigeste lande i ver-